

عنوان مقاله:

تفکر سیاسی در قرآن

محل انتشار:

فصلنامه علوم سیاسی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1378)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

نجف لک زایی - نجف لک زایی

خلاصه مقاله:

قرآن کریم صد و چهارده سوره دارد. طبق آماری که از روایات ترتیب نزول سورهها به دست آمده است، هشتاد و شش سوره مکی و بیست و هشت سوره مدنی است. در اینکه به چه سورههای مکی و به چه سورههای مدنی گفته میشود، اختلاف نظر است. معیار زمان، معیار مکان، معیار خطاب و محتوا و معیار سماع و نص، از جمله معیارهایی است که توسط پژوهشگران علوم قرآنی مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. در این مکتوب معیار زمان مورد پذیرش قرار گرفته است؛ یعنی آیاتی که قبل از هجرت پیامبر(ص) به مدینه نازل شده است، مکی و آیات نازل شده پس از هجرت، مدنی است. پرسشهای مختلفی درباره سیاست و جایگاه آن در قرآن وجود دارد. پرسشهایی از قبیل: آیا به مسایل مربوط به زندگی سیاسی در قرآن توجه شده است؟ مباحثی از قبیل دولت، قدرت، حاکمیت، سلطه، آزادی، عدالت، مشروعیت، مشارکت، مشورت، بیعت، نظارت بر قدرت سیاسی، تمرکز و یا توزیع قدرت سیاسی، روابط بین دولتها و ملتها، حقوق عمومی، معاهدات، جنگ و صلح و سایر مفاهیم و قضایای سیاسی از چه جایگاهی در قرآن برخوردار است؟ بر فرض پرداختن قرآن به مفاهیم و قضایای سیاسی، چه بخشهایی از قرآن بیشتر به مسایل سیاسی پرداخته است؟ آیات و سورههای مکی یا مدنی؟ آیا ادعای برخی از مستشرقین مبنی بر این که آیات مکی، آیات غیر سیاسی است و پیامبر اسلام(ص) در مکه به سیاست توجه نداشته است و تنها در آیات مدنی است که به سیاست توجه شده است و این هم به خاطر مقتضیات زمانی است که شرایط جدیدی را برای پیامبر(ص) به وجود آورد، ادعایی معتبر است؟ برای پاسخگویی به پرسشهای مذکور و نیز ارائه گزارش از مکتوباتی که به موضوع «سیاست در قرآن» پرداختهاند، مباحث این یادداشت آمده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1748432>

